

in hac communione durantes, tunc demum oblationis sacramenta contingant. Discutiat autem et vita eorum qualis tempore poenitentiae extiterit, et ita misericordiam consequantur. Quod si inextinguibiliter his haerere criminibus, ad agendam poenitentiam prolixius tempus insumant. Quotquot autem post XX annos aetatis, uxores habentes, in hoc peccato prolapsi sunt, XXV annos poenitentiam agentes, ad orationis communionem recipiantur. In qua quinquennio perdurantes, tunc oblationis sacramenta percipiant. Quod si et uxores habentes, et transcendentes quinquagesimum annum aetatis ita deliquerint, ad exitum vitae communionis gratiam consequantur.

CAP. XXXI. — *De eadem re.*

(*Ex eodem, capite 16.*) Eos qui irrationabiliter vixerunt, et lepra iniusti criminis alios polluerunt, praecipit sancta synodus inter eos orare, qui spiritu periclitantur immundo.

CAP. XXXII. — *De illis qui cum pecudibus peccant.*

(*Ex Poenitentiali Theod.*) Qui cum pecude peccat, quidam judicant annos X, quidam septem, quidam tres, quidam centum dies, juxta qualitatem personae poenitere.

CAP. XXXIII. — *Item de quadrupedum fornicatoribus.*

(*Ex Poenitentiali Romano.*) Si inventi fuerint qui cum quadrupedibus, vel masculis contra naturam peccant, dura et districta poenitentia coercendi sunt. Quapropter episcopi vel presbyteri a quibus iudicium poenitentiae injungitur, conentur omnimodis hoc malum radicitus abscindere.

CAP. XXXIV. — *De illis qui fornicantur sicut Sodomitae.*

(*Ex Poenitentiali Theod.*) Qui fornicatus fuerit sicut Sodomitae, si servus est, et si scopis castigabitur, duos annos, si liber est et conjugatus, X annos, si privatus, septem annos poeniteat: pueri centum dies, si in consuetudine est. Laicus conjugatus, si in consuetudine habet, XV annos poeniteat. Si ex ordinibus est, et in consuetudine habet, degradatus, ut laicus poeniteat. Qui autem cum fratre naturali fornicatus fuerit, per tam sordidam commixtionem, ab omni carne se absterneat, vel XV annos poeniteat, si clericus est, amplius pelli debet.

CAP. XXXV. — *De clericis vel monachis, si fuerint masculorum insectatores.*

(*Ex dictis Basilii.*) Clericus vel monachus adolescentium vel parvulorum insectator, vel qui osculo, vel aliqua occasione turpi deprehensus fuerit, publice verberetur, et coronam amittat, decalvatusque turpiter, sputamentis obliniatur in facie, vinculisque artatus ferreis, carcerali sex mensibus angustia maceretur, et triduo per hebdomadas singulas ex pane hordeaceo ad vespeream reficiatur. Post haec aliis sex mensibus sub senioris spiritualis custodia segregata in curtis degens, operi manuum et orationi sit intentus, vigiliis et fletibus subjectus, et sub custodia semper duorum fratrum spiritualium ambulet, nulla privata locutione, vel consilio deinceps juvenibus conjungendus.

CAP. XXXVI. — *De eadem re.*

(*Ex dictis S. Isidor.*) Si quis ex juvenibus vel aliqua suspiciosa persona cum parvulis jocus fuerit, diuturna poenitentia maceretur.

CAP. XXXVII. — *De eadem re.*

(*Ex dictis ejusdem.*) Si deprehensus fuerit aliquis frater ludere cum pueris, et habere amicitias aetatis infirmæ, tertio commoneatur, ut memor sit honestatis atque timoris Dei. Si non cessaverit, severissime corripiatur.

CAP. XXXVIII. — *Item de commixtione animalium.*

(*Ex Poenitentiali Romano.*) Si quis cujuslibet animalis commixtione peccaverit, XV annis in humilitate subjaceat ad Ecclesiae januam. Et post hoc aliis quinque annis in orationis communionem receptus poenitentiam agat, et sic gratiam sacramenti percipiat. Interrogentur autem alii de eo qualem vitam in poenitentia egerit, et sic communionis misericordiam consequatur. Si quis autem post viginti annos habens uxorem huic peccato succubuerit, XXV annos humilitati subjaceat, et quinque annis orationibus, et sic communice.

CAP. XXXIX. — *De episcopo qui secundum naturam fornicatus fuerit.*

(*Ex Poenitentiali Theodo.*) Item in canone apostolorum judicatur ut episcopus, presbyter, diaconus qui in fornicatione, aut perjurio, aut furto captus est, deponatur, non tamen communionem privetur: quia non judicat Deus bis in idipsum. Si quis pontifex fornicationem fecerit naturalem, synodus indicavit ut X annos poeniteat, et multis lacrymis et eleemosynis veniam a Domino petat. Presbyter non praelato monachi voto cum puella vel meretrice peccans, annos tres, et in tribus quadragesimis secundam, et quartam, et sextam feriam, et Sabbato semper de sicco cibo poeniteat. Si cum ancilla Dei, aut masculo, plus addatur jejunium id est, septem annos, si in consuetudine est. Similiter diaconi, si monachi non sunt, duos annos, sicut et monachi qui sine gradu sunt. Si diaconi monachi sunt, septem annos. Monachi cum gradu septem annos poeniteant. Item episcopus si sine voto monachi cum puella vel meretrice peccaverit, X annos poeniteat. Clericus cum tali puella sine voto monachi si fornicatus fuerit, unum annum poeniteat, si frequenter, duos annos; cum canonica duos annos, si frequenter, tres annos. Si genuerit ex ea filium, quatuor annos, alii dicunt septem. Theodorus dixit: Monachus fornicationem faciens, septem annos poeniteat. Item Beda dixit: Monachus fornicationem quaerens et non inveniens, annum dimidium poeniteat. Item Romanus poenitentialis dicit: Monachus fornicationem faciens cum meretrice vel puella, tres, si cum sanctimoniali septem annos poeniteat. Item laicus privatus maculans uxorem proximi sui, ut adulteritum poeniteat. Si cum virgine peccaverit, uterque poeniteat annum unum. Si cum ancilla Dei, quatuor annos, si genuerit ex ea, septem annos poeniteat. Item si quis peccaverit sicut Sodomitae, quidam X annos dicunt